

VERSPREIDE GEDICHTEN 2019-2024

Ander werk van Adrie Krijgsman:

Hlub! een vertelling (2024)

Weefsels, filosofische bespiegelingen (2024)

De vergeten filosoof, een reis in het spoor van Pierre Bayle (2024)

De lente van 23, reisnovelle (2023)

Tergus, roman (2022)

Dwarswegen, oeuvreoverzicht beeldend (2022)

Bitter, gedichten (2021)

De eerste golf, bespiegelingen in coronatijd (2020)

Pandemisch, COVID-19 gedichten (2020)

Lopen! Reisnotities van een taaie bejaarde (2020)

De derde klok, roman (2019)

Verzameld gebied, gedichten (2019)

Tijdgeesten over de tijdlijn, een relaas (2019)

Adrie Krijgsman

VERSPREIDE GEDICHTEN
2019-2024

© 2024 Adrie Krijgsman

Uitgegeven bij Brave New Books

ISBN/EAN 9789465120508

NUR 306

www.adriekrijgsman.nl

Verantwoording

De in deze bundel opgenomen gedichten zijn een selectie uit ongeveer de jaren 2019-2024. Leefgebied is eerder uitgebracht als gelegenheidsbundeltje voor de poëzieweek 2020, in een oplage van 50 exemplaren.

Inhoud

Pentameters	7
Leefgebied.....	15
Op aarde	29
Witruimte	91
Tussen de sterren.....	105

Pentameters

Transitie

Gapend het lot van de mannen. Vergeten waar vogelvlucht
boven de snelweg te zien viel en eensklaps de sterkte van
staal in de vuisten van vrouwen verstopt zat - de zomergloed
woedend van veldkeien poetsend. Berustend liep ik er weg.

Altijd verwonderd op weg naar de lente. De drenkeling
dagstraffen: licht in de ogen en vuur! Antoniemmen van
breekbaarheid. Scheren die hipsters, die wankele mannen, die ...
enkeling, laat op de straatweg, rijdt langzaam de berm in.

Van wal naar schip

Armoë is troef bij de minder bedeeden. De boom groeit het
beste op vruchtbare grond: heeft de grapjas meer volk aan zijn
kont, is de kolengestookte wat traag gaande boemel een
hobby en dendert nostalgisch nog rook in hun ogen rond.

Werkelijk. Fletsig is zichtbaar beperkend. En zinloos ook.
Vlees van verleden, de blik op het licht van de toekomstweg
weg, naar de laddersport: zie eens daarboven! de loftrompet!
Zwachtels om benen in bed. Er is hulp. Voor de pulpdrager.

Natuurdogmatiek

Berkenboom, slank en bedwelmend. Bestand tegen arctische stormen en koude, waar ruimte in leegterwerk worstelt en vloeibaar de waarde verzaakt en verzacht in privaatland. De roes van verlangen. Waar poetsvrouw haar oude diploma's vouwt,

schreeuwt zij door bomen het bos - van nature leerstellig wel. Nu dan. Kom op zeg! De vloer is geschikt voor verschenking van waarde - want alles verworven: is alles bederf. Maar de berk is bestendig en eigent zich honkvaste leegte toe.

Wilde vaart

De Duyfken ontdekte het Zuidland, met Janszoon aan 't scheepsroer. Hij schreef: gecharmeerd ben ik niet van het land, te moerassig, bewoners vijandig, ik keer weder huiswaarts - ter kerke! De vijand verdroomde en liep door zijn droomtijd op thuis aan.

Als hardloper loopt nu het wildvuur en vliegen de vlammen - ter kerke! Ze doden de Duyfkens, koala's, Toyota 's, verstikken het vee en de mens. Het klimaat aan het scheepsroer (wie voert het bevel?). Geen kompas en geen kaart van de route.

Beest naar de beurs

Hoe groter de koeien: ten voeten uit schrompelt de veeteelt.
Hoe dichter de kippen opeen, hoeveel hoger de opbrengst,
hoe lichter de winsten: hoe hoger, hoe dikker, hoe drukker.
Want tussen gewassen en aandeel, want tussen het beest en

de beurs lopen graaiers en jagers te azen. De winnaars
van grofgespeeld leedspel, zij harken hun gelden tot goden.
Een hamstercompulsie! De wereld zou worst zijn, wordt eerder
een drol, de hand zou gevuld zijn maar raakt nimmer vol. Ach...

Terugkeer

Landeigen zwerfvolk op veldweg. In voetsporen vastgelegd
weet het de paden te vinden, in steengruis en veldgewas,
toevend bij voorouder, ouder of kind, in begeesterde
stof aan de trillende windkant, waar alles bewustzijn is.

Lyrisch daar vond ik geliefde. Ze loopt (onder landverlies)
achter haar schaduw prozaïsch weerom naar de aanlooptijd.
Schaduwten sterven, de wildernis bloeit er (geen bloedverlies)
dankzij het water: geen droogte, geen vuur verkort levensduur.

Verstoting uit het fabelrijk

Veel mensen met wensen van nu (het te laat is) vergeten
dat hoogmoed al kwam voor de val, dat preventie iets meer is
dan loze pretentie. En nu? In de rookwalm verdwalen?
In nagloeïend landgebied ezelen tegen de stenen?

De oude markering verdween van begaanbare wegen,
de tekst op de wegwijzers bladderde af. Dus waarheen dan?
Daarginder vlamt vuur op. Een morsdode liervogel flakkert
in vuurkolk omhoog. Herrijzende feniks? Vergeet het!

Brave new world

Vloekende vlierbessen, tierende bramen, de scheldroep der
kerkuil in vroege ontluisterde morgen. De schimpende
bijen die stervend bij bloemen hun opwachting maken. Ver-
schrompelde morgen met opstootjes tegen onleefbaarheid.

Gaan we wel redden! De moedige, nieuwere wereld is
straks natuurkundig bereik, want genetische voortgang heeft
woordloos gelijk, met betere bijen en bramen. De
nieuwere wereld wordt vast wel bestendiger, mooier nog.